

των τροφίμων, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 2796/2000 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2000, έχουν την έννοια ότι η περιλαμβάνουσα γεωγραφικές αναφορές ονομασία ενός τροφίμου, η οποία έχει αποτελέσει αντικείμενο αιτήσεως καταχωρίσεώς της ως προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως ή ως προστατευόμενη γεωγραφικής ενδείξεως, υπό την έννοια του κανονισμού 2081/92, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 2796/2000, δεν πρέπει να θεωρείται ως κοινή ονομασία, εν αναμονή της ενδεχόμενης διαβιβάσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκ μέρους των εθνικών αρχών. Δεν μπορεί να τεκμαίρεται ο κοινός χαρακτήρας της ονομασίας, υπό την έννοια του κανονισμού 2081/92, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 2796/2000, καθόσον η Επιτροπή δεν έχει αποφανθεί επί της αιτήσεως καταχωρίσεως της ονομασίας, ενδεχομένως απορρίπτοντάς την με τη συγκεκριμένη αιτιολογία ότι η εν λόγω ονομασία έχει καταστεί κοινή.

- 2) Τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2081/92, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 2796/2000, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, έχουν την έννοια ότι η περιλαμβάνουσα γεωγραφικές αναφορές ονομασία ενός τροφίμου, η οποία δεν έχει καταχωριστεί ως προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως ή ως προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, μπορεί θεμιτώς να χρησιμοποιείται, υπό την προϋπόθεση ότι η επισήμανση του προϊόντος το οποίο φέρει την κατά τα άνω ονομασία, δεν παραπλανά τον μέσο καταναλωτή, που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Προκειμένου να κρίνουν αν τούτο συμβαίνει, τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους τη διάρκεια της χρήσεως της ονομασίας. Αντιθέτως, η ενδεχόμενη καλή πίστη του κατασκευαστή ή του εμπόρου λιανικής δεν ασκεί επιρροή προς τούτο.

(¹) ΕΕ C 51 της 23.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-457/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών — Εθνική διαδικασία εγκρίσεως — Άρνηση να ληφθούν υπόψη πιστοποιητικά πιστότητας εκδοθέντα σε άλλα κράτη μέλη — Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται η παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 228 ΕΚ — Αντικείμενο της διαφοράς — Προσδιορίζεται κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Μεταγενέστερη διέγερση — Δεν επιτρέπεται)

(2009/C 267/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και P. Andrade)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes N. Ruíz και C. Farinhas, advogados)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους — Άρθρο 228 ΕΚ — Μη εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση C-432/03 — Αίτηση επιβολής χρηματικής ποινής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 297 της 8.12.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Σεπτεμβρίου 2009 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Budejovicky Budvar National Corporation κατά Rudolf Ammersin GmbH

(Υπόθεση C-478/07) (¹)

[Διμερείς συνθήκες μεταξύ κρατών μελών — Προστασία εντός κράτους μέλους μιας ένδειξης γεωγραφικής προέλευσης από άλλο κράτος μέλος — Ονομασία “Bud” — Χρήση του σήματος American Bud — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 — Κοινοτικό καθεστώς προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης — Προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας — Μεταβατικά μέτρα — Κανονισμός (ΕΚ) 918/2004 — Πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού καθεστώτος — Αποκλειστικός χαρακτήρας]

(2009/C 267/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Budejovicky Budvar National Corporation
κατά

Rudolf Ammersin GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Handelsgericht Wien — Ερμηνεία των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, του κανονισμού (ΕΚ) 918/2004 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, περί μεταβατικών διατάξεων σε θέματα προστασίας των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων λόγω της προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας (ΕΕ L 163, σ. 88), και του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των

γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 93, σ. 12) — Προστασία μιας ονομασίας η οποία δεν προσδιορίζει ούτε ορισμένη περιοχή ούτε ορισμένο τόπο του κράτους προέλευσης και η οποία προστατεύεται στο κράτος μέλος αυτό ως ειδική γεωγραφική ένδειξη και ως σήμα — Προϋποθέσεις που έθεσε το Δικαστήριο με την απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-216/01, *Budějovický Budvar*, προκειμένου να μπορεί η απόλυτη προστασία μιας τέτοιας ονομασίας ως γεωγραφικής ένδειξης να θεωρηθεί συμβατή με το άρθρο 28 ΕΚ — Αποτελέσματα της μη καταχώρισης της ονομασίας αυτής σε κοινοτικό επίπεδο όσον αφορά τη διατήρηση της προϋφιστάμενης προστασίας της κατά το εθνικό δίκαιο και της προστασίας που παρέχεται εντός άλλου κράτους μέλους δυνάμει διμερούς συμφωνίας

Διατακτικό

1) Από τη σκέψη 101 της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-216/01, *Budějovický Budvar*, συνάγονται τα εξής:

— Για να διαπιστωθεί κατά πόσο μια ονομασία όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη μπορεί να θεωρηθεί ως απλή και έμμεση ένδειξη γεωγραφικής προέλευσης, της οποίας η προστασία δυνάμει των επίμαχων στην κύρια δίκη διμερών συνθηκών να είναι δικαιολογημένη βάσει των κριτηρίων του άρθρου 30 ΕΚ, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει κατά πόσον, σύμφωνα με τις πραγματικές συνθήκες και τις αντιλήψεις που επικρατούν στην Τσεχική Δημοκρατία, η ονομασία αυτή, ακόμη και αν δεν αποτελεί καθεαυτή γεωγραφικό όρο, είναι τουλάχιστον πρόσφορη να ενημερώσει τον καταναλωτή ότι το προϊόν που φέρει την ονομασία αυτή προέρχεται από ορισμένη περιοχή ή ορισμένο τόπο της τσεχικής επικράτειας.

— Το αιτούν δικαστήριο πρέπει επιπλέον να εξακριβώσει, σε συνάρτηση και πάλι με τις πραγματικές συνθήκες και τις αντιλήψεις που επικρατούν στην Τσεχική Δημοκρατία, κατά πόσον, όπως εκτίθεται στη σκέψη 99 της εν λόγω απόφασης, η επίμαχη στην κύρια δίκη ονομασία κατέστη, κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος των επίμαχων διμερών συνθηκών ή μεταγενέστερα, ονομασία γένους στο κράτος μέλος αυτό, αφού το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δέχτηκε, με τις σκέψεις 99 και 100 της ίδιας απόφασης, ότι ο στόχος του συστήματος προστασίας που έχουν καθιερώσει οι επίμαχες διμερείς συνθήκες εμπίπτει στην προστασία της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας κατά την έννοια του άρθρου 30 ΕΚ.

— Εφόσον δεν υπάρχει καμία σχετική κοινοτική διάταξη, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να αποφασίσει, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του, αν πρέπει να διατάξει τη διεξαγωγή δημοσκόπησης για να αποκτήσει σαφή εικόνα των πραγματικών συνθηκών και των αντιλήψεων που επικρατούν στην Τσεχική Δημοκρατία, προκειμένου να εξακριβώσει αν η επίμαχη στην κύρια δίκη ονομασία *Bud* μπορεί να χαρακτηριστεί ως απλή και έμμεση ένδειξη γεωγραφικής προέλευσης και δεν έχει καταστεί έννοια γένους στο εν λόγω κράτος μέλος. Με βάση επίσης την εθνική νομοθεσία θα πρέπει το αιτούν δικαστήριο, εφόσον κρίνει αναγκαίο να διατάξει τη διεξαγωγή δημοσκόπησης, να προσδιορίσει, ενόψει των εξακριβώσεων αυτών, το ποσοστό των καταναλωτών που θα θεωρούσε αρκούντως σημαντικό.

— Το άρθρο 30 ΕΚ δεν επιβάλλει καμία συγκεκριμένη προϋπόθεση ως προς την ποιότητα και τη διάρκεια της χρήσης μιας ονομασίας στο κράτος μέλος προέλευσης, προκειμένου η προστασία της να είναι δικαιολογημένη σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Το ζήτημα αν ισχύει κάποια τέτοια προϋπόθεση στην υπόθεση της κύριας δίκης πρέπει να επιλυθεί από το αιτούν δικαστήριο με βάση την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία, και ειδικότερα το καθεστώς προστασίας που προβλέπουν οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης διμερείς συνθήκες.

2) Το κοινοτικό καθεστώς προστασίας που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων, έχει αποκλειστικό χαρακτήρα, πράγμα που σημαίνει ότι ο κανονισμός αυτός απαγορεύει την εφαρμογή του καθεστώτος προστασίας που προκύπτει από συνθήκες οι οποίες δεσμεύουν δύο κράτη μέλη, όπως είναι οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης διμερείς συνθήκες, και που παρέχει σε μια ονομασία, η οποία αναγνωρίζεται από τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους ως ονομασία προέλευσης, προστασία σε άλλο κράτος μέλος, εντός του οποίου προβάλλεται η αξίωση προστασίας, εφόσον για την ονομασία προέλευσης αυτή δεν έχει υποβληθεί αίτηση καταχώρισης δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Koninklijke FrieslandCampina NV, πρώην Koninklijke Friesland Foods NV, πρώην Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

(Υπόθεση C-519/07 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσως — Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικής φύσεως καθεστώς ενισχύσεων που έθεσαν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες υπέρ των διεθνών χρηματοδοτικών δραστηριοτήτων — Απόφαση 2003/515/ΕΚ — Ασύμβατο με την κοινή αγορά — Μεταβατική διάταξη — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2009/C 267/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. van Vliet και S. Noë)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Koninklijke FrieslandCampina NV, πρώην Koninklijke Friesland Foods NV, πρώην Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (εκπρόσωπος: E. Pijnacker Hordijk και W. Geursen, advocaaten)